

ת"פ 56762/03/21 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד רפעת קאצאעי - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 56762-03-21 מדינת ישראל נ' קאצאעי(עציר)

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ - עו"ד הילה כהן קדוש
נגד
הנאשם:
רפעת קאצאעי - בעצמו
ע"י ב"כ - עו"ד אבו עאבד

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות נשק (החזקה) - עבירות לפי סעיף 144(א) רישא+סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כתב אישום

2. ביום 11.03.2021, עובר לשעה 22:30, נטל הנאשם רכב מאחר בעיר רהט. באותו מועד, אסף הנאשם ברכב אחר (לא האדם ממנו נטל הרכב) שישב במושב הנוסע שליד מושב הנהג. בשעה 22:30 או בסמוך לכך עוכב הנאשם בכביש 40, בתוואי שבין מחלף הנגב לצומת גורל, ובמסגרת חיפוש שבוצע ברכב נמצא במושב האחורי שמאחורי הנהג, רובה סער מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית תואמת המכוסים במספר שקיות שחורות.
3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

תסקיר

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר של שירות המבחן.
מהתסקיר (4.10.2021) עלה כי הנאשם בן 25, רווק, סיים 8 שנות לימוד, הפסיק את לימודיו בגיל 13 והחל לעבוד בעבודות מזדמנות על מנת לעזור בפרנסת המשפחה, מתגורר בבית הוריו ברהט, עבד טרם מעצרו כמתקין צינורות בתחום מיזוג האוויר בבית החולים ושואף להמשיך ולעבוד בתחום זה בעתיד.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ושיתף כי התבקש על ידי מכרים להעביר חבילה מרמת חובב למקום

אחר, חש מאוים ועל כן פעל בפזיזות והסכים להעביר את התחמושת. הנאשם שיתף כי חש פחד וחרדה כשביצע את העבירה, כי חש מחויב להסכים לבקשת המכרים וכי כיום חש כלפיהם תחושות של כעס.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטל אחריות מגיל צעיר ותפקד בתפקיד הורי כאחראי על פרנסת המשפחה, הצליח לתפקד מבחינה תעסוקתית, כי פעל מתחושת ביטחון ודימוי עצמי נמוך וכי הוא מצוי במהלכו של תהליך התבגרות בקשר לבחירותיו.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי קיים פער בין תפיסת הנאשם את תפקודו התקין לבין אופן התייחסותו השטחית והמגמתית להתנהלותו, לבחירותיו הבעייתיות ולהתחככות שלו עם חברה שולית, כי הנאשם מתקשה להציב גבולות פנימיים, כי הוא מתקשה להכיר בסיכון ובהשלכות של התנהלותו, כי הוא עשוי להתנהג באופן מרצה ומבטא מאפיינים של נגרות אחר חברה שולית, מתקשה לשלוט בדחפיו, פועל מתוך תמריץ רגעי ללא הפעלת שיקול דעת.

שירות המבחן הוסיף כי בחן יחד עם הנאשם את נזקקותו הטיפולית אך התרשם שזה מתקשה להבחין בדפוסי התנהגותו המכשילים ובצורך שלו בטיפול.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. שירות המבחן סבר כי במקרה זה יהיה נכון להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה שנעה בין 24 ל-32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם כמו גם לסיכון הרב הטמון בעבירות הנשק העלול להתגלגל לידידים עברייניים או פליליות ולגרום לפגיעות בגוף ובנפש עקב שימוש זדוני (פלילי או בטחוני) או לפגיעות עקב תאונות של המחזיק בנשק או אחר לרבות קטינים. המאשימה טענה כי עבירת החזקת הנשק מהווה "עבירת בסיס" לביצוע מגוון עבירות. המאשימה הפנתה לזמינות של נשק חם בלתי חוקי, לצורך לנקוט ביד קשה כלפי מבצעי עבירות הנשק ולהנחיות פרקליט המדינה שמטרתן העלאה והחמרת הענישה בעבירות הנשק השונות ולצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים.

המאשימה הפנתה לתכנון שקדם לביצוע העבירה, להסתרת הנשק והתחמושת בשקיות שחורות במושב האחורי, לסוג הנשק ההתקפי ולפוטנציאל הקטלני המשמעותי של נשק זה, כמו גם לעובדה שלצדו של הנשק נתפסה מחסנית תואמת.

המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה גם להתרשמות שירות המבחן מהנאשם ולהמלצתו העונשית. המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתר לעונש של 6 חודשי מאסר ועונשים נלווים של מאסר על תנאי, קנס בגובה שלא יעלה על 3,000 ₪ (בהתחשב במצבו הסוציאקונומי של הנאשם) ופסילת רישיון נהיגה על תנאי בלבד (כדי לאפשר לו לחזור לעבודתו שמצריכה שימוש ברכב ולהשתקם עם סיום מאסרו).

ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, להודאת הנאשם, ללקיחת האחריות, לנסיבותיו האישיות-משפחתיות המורכבות, להיותו נעדר עבר פלילי ולהתנהלותו הנורמטיבית, לאחריות שגילה כלפי משפחתו, ליציבות התעסוקתית שגילה ולתקופת המעצר שריצה עד כה.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן וטען כי היה מקום לשלב את הנאשם בהליך טיפולי נוכח נסיבותיו של הנאשם. בעניין זה טען ב"כ הנאשם כי שירות המבחן לא מציע הליך טיפולי באופן סיסטמטי לתושבי האזור דוברי השפה הערבית שנמצאים בסטטוס של עצור. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעבירות נשק במקרים חמורים יותר בהם הושתו עונשים קלים יותר באלו שעתרה להם המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט ינהג במידת הרחמים עם הנאשם והוסיף כי ראוי לגזור את הדין של הנאשם בהתאם למדיניות הענישה שהייתה מקובלת בעת ביצוע העבירה, דהיינו לפני מבצע "שומר החומות" אשר בגינו חלה החמרה בענישה בעבירות הנשק. ב"כ הנאשם ערך בטיעונו הבחנה בין הפסיקה אותה הגישה המאשימה למקרה דנן והפנה לפסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית (במהלך הדיון מסר כי הוא יגיש את הפסיקה אליה הפנה בתוך שבוע ימים אך לא עשה כן).

7. הנאשם אמר את דברו. הנאשם הביע צער על ביצוע העבירה, מסר כי הוא לא ישוב לבצע עבירות, הוסיף כי הוא עתיד להתחתן ומבקש לצאת לדרך חדשה.

דין

8. סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של 20 חודשי מאסר לעונש של 30 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנהוגה, כפי שאפרט להלן.

9. הנאשם פגע בערכים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו, לרבות הגנה על חיי אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

10. ניסיון החיים במציאות הישראלית מלמד כי ישנו בסיס מוצק לחשש כי נשק שהוחזק באופן לא חוקי יימצא בסופו של יום בידי גורמים עברייניים או עוינים שיעשו בו שימוש לפגיעה בגוף ובנפש. בע"פ 5220/09 **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (להלן: "עניין עוואודה") התייחס בית המשפט העליון לחומרה שבעבירות הנשק:

"...נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול

**להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר "מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח,
עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה..."**

11. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית כעולה מסוג הנשק (רובה סער) שהחזיק הנאשם והמחסנית התואמת שנמצאה יחד איתו.

12. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי משקל לסוג הנשק (רובה סער מסוג קלצ'ניקוב) שהוא כלי נשק התקפי בעל פוטנציאל קטילה משמעותי; לעובדה כי בצמוד לנשק החזיק הנאשם מחסנית תואמת; לעובדה שהנשק אותר במושב האחורי כשהוא מכוסה בשקיות שחורות; לנזק שנגרם בפועל מההחזקה ולנזק שעלול היה להיגרם.

מן הצד השני נתתי דעתי לכך שמעבר להחזקה לא נעשה שימוש בנשק או בתחמושת; כי לעבירת ההחזקה לא נלוותה עבירה נוספת (למשל איום באמצעות הנשק שהחזיק); כי הנשק והתחמושת נתפסו ולא התגלגלו לידיים לא רצויות וכן שמעובדות כתב האישום לא עולה שהמחסנית הייתה מלאה בכדורים.

13. ביחס לענישה הנוהגת קבע בית המשפט העליון כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות הנשק ולתת משקל גבוה לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים לבצע עבירות דומות. לעניין זה ראו ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הנובעת לעבירות נשק בכלל, ולעבירת החזקת נשק בפרט...ולפיכך, מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת..."

בשנים האחרונות חוזר בית המשפט העליון פעם אחר פעם על הצורך להחמיר בענישה בעבירות נשק, כך למשל נאמר ב ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (פורסם בנבו) כי:

"הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות".

כן ראו ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (פורסם בנבו, 15.11.2019) פסק דינו של השופט מ' מזוז:

"ביעורתופעתהחזקתכלינשקבלתיחוקייס הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאיה כרחילמאבקבתופעותהפשיעההאלימהלסוגיההרווחותבמקומותינו ובבחינת 'יבושהביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה המחייב הרתמותגם שלבתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקיות באשר הן, וכלשכן מקום שנעשה בנשק כזו השימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

כן ראו דברי בית המשפט העליון ביחס לגל האלימות הגואה בקרב המגזר הערבי בע"פ 2733/20
בשיראבוזיאדנ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.10.2021), פסקה 16:

**"רעהחולהזפוקדתאתמדינתנומזהזמן,והיאמזינה,
דבריוםביום,אתפעולותהטרורואתעורקיהפשיעההחמורה,המסכניםאתהציבורהישראלי,ס
כנתנפשותממש,בכוחובפועל...לאזואףזו, גלהאלימותהגואהבתוכיהמגזרהערבי,
מצריךאףהואמאיתנולהיענותלצוהשעה,ולנקוטידקשהכלפימבצעיעבירותבנשק;
לבטחכך,כאשרבעבירותשלסחרבנשקעסקינן, כבעניינדן".**

בשים לב לאמור, יש לדחות טענת ב"כ הנאשם לפיה קיים פער בין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות
נשק ולקריאה להחמרת הענישה בתחום זה בתקופה שקדמה למבצע "שומר החומות" לתקופה שלאחר
מבצע זה. הקריאה להחמרת הענישה ומדיניות הענישה המחמירה קיימים מזה מספר שנים, ולא אך
בשנה האחרונה לאחר מבצר "שומר החומות".

הפסיקה בעבירות הנשק היא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות בעברו הפלילי ובנסיבות
ה"מעשה" לרבות סוג הנשק, כמות הנשק או התחמושת, משך הזמן שהנשק הוחזק, האם נעשה בנשק
שימוש והתכלית שלשמה הוחזק הנשק.

בע"פ 5968/19 **עמאר שיק אלעיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.19) חזר בו המערער
מהערעור בהמלצת בית המשפט. במקרה זה נדון הנאשם בבית המשפט המחוזי לעונש של 24 חודשי
מאסר בגין ביצוע עבירה של החזקת נשק (דמוי רובה סער M-16).

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** (פורסם בנבו, 22.2.2007) נידון עניינו של נאשם שעוכב
לבדיקה עת היה ברכבו, ונמצאו עליו אקדח, מחסנית ותחמושת עטופים, ואשר הוטל עליו עונש של 12
חודשי מאסר בבית המשפט המחוזי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון הכפיל
את העונש לתקופה של 24 חודשי מאסר.

בע"פ 3156/11 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.2011) נדחה ערעורו של
מערער שנתפס במסגרת חיפוש שגרתי לאחר שהסליק ברכב בו נסע אקדח מסוג "סמיתיווטסון",
מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של
24 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי, וזאת למרות שלא נעשה שימוש בנשק ולא הייתה
כוונה לעשות בו שימוש.

בע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.9.2013) נדחה ערעורו

של המערער שברכב בו נהג נתפס אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים מוסתר מתחת לשטיחון של כסא הנהג. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 21 חודשי מאסר.

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נגד סמיר בסל** (פורסם בנבו, 08.03.2017) נידון עניינו של נאשם שהוביל נשק מסוג תת - מקלע מאולתר ומחסנית ששייכים לבן משפחתו למקום מסתור, שם החזיק בהם שבוע ימים עד שהעבירים לאחר שרכש אותם. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, ומבלי למצות את הדין עם הנאשם כדרכה של ערכאת הערעור, המיר אותו ל-18 חודשי מאסר חלף 12 חודשי מאסר שנגזרו עליו בבית המשפט המחוזי.

בע"פ 6294/10 **אלקיעאן ואח' נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.02.2011) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו בהחזקת אקדח טעון ומחסנית. בגין מעשים אלו נדונו המערערים ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.07.2017) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת נשק ומחסנית המכילה 10 כדורים והותיר על כנו עונש של 21 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 54607-07-19 **יעקב ג'בור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.1.2020) (להלן: "עניין ג'בור") שניתן על ידי מותב זה, אותו צרפה המאשימה, נגזר על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירה של החזקת M-16 ומחסנית ריקה עטופים במגבת בתוך מזרן מגולגל במושב האחורי של הרכב עונש של 24 חודשי מאסר הכוללים הפעלה של מאסר מותנה בן 4 חודשים מחציתם במצטבר.

המאשימה צרפה לטיעוניה בתיק דנן את הפסיקה שנסקרה במסגרת גזר הדין שניתן כאמור על-ידי מותב זה בעניין ג'בור, זו אותה פסיקה שסקרתי לעיל בתיק דנן, נוכח הנסיבות הדומות של האירועים, ומכאן שלא תהיה התייחסות נפרדת לפסיקה שהמאשימה הגישה.

אציין כי חלק מהפסיקה שפורטה בסקירה מתייחסת לנסיבות קלות יותר בהן הנשק שהוחזק היה אקדח ולא רובה סער כמו במקרה דנן. מאידך, ראוי לציין, כי חלק מהפסיקה שנסקרה התייחסה לנסיבות מחמירות יותר בהן הנשק היה טעון בכדורים או שהוחזקו מספר כלי נשק או שדובר בהרשעה גם בעבירה חמורה יותר של נשיאת נשק, אם כי בנסיבות דומות לענייננו.

אציין עוד, כי נתתי דעתי גם לפסיקה אליה הפנה הנאשם כך למשל בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 44508-03-19 **יצחק יותם צדק נ' מדינת ישראל** (פורסם באתר בית המשפט, 3.2.2019) חזר בו הנאשם בהמלצת בית המשפט מערעורו. במקרה זה נגזר על נאשם שהורשע בהחזקה של שני רובי קלצ'ניקוב ושבע מחסניות תואמות מלאות כדורים במהלך חיפוש משטרתי בביתו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בשונה מענייננו, דובר בהסדר טווה בו הגבילה המאשימה את טיעוניה

לתקרת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשל נסיבות חריגות של ביצוע העבירה.

בעפ"ג (מחוז-ב"ש) 20032-03-19 **אטרש נ' מדינת ישראל** (פורסם באתר בית המשפט, 17.4.2019) דחה בית המשפט המחוזי בדעת רוב את ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומטי ומספר קליעים בתוך גרביים מעל הארון בביתו והותיר על כנו עונש של 10 חודשי מאסר. בית המשפט השלום קבע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש בשל גילו ונסיבותיו האישיות. ברי גם, כי החומרה הקיימת בעניינו בשים לב לכך שמדובר ברובה סער, שהוחזק בתוך רכב נוסע (להבדיל מאקדח ישן שהוצפן בארון הבית), לא מתקיימת באותו מקרה.

14. לא מצאתי בעניינו לחרוג ממתחם העונש ההולם ובתוך מתחם העונש ההולם מצאתי לתת משקל להודאת הנאשם, הודאה שיש בה משום לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

כן נתתי משקל לגילו הצעיר של הנאשם, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, להתנהלותו הנורמטיבית של הנאשם עד לביצוע העבירה, ליציבות התעסוקתית שגילה כמו גם לנסיבותיו האישיות - משפחתיות ולנזק שיגרם לו ולמשפחתו מהעונש שיוטל עליו.

כן נתתי משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן. לצד לקיחת האחריות מצד הנאשם יש לתת משקל גם להתרשמות שירות המבחן לעניין דפוסי ההתנהגות של הנאשם, התייחסות הנאשם לביצוע העבירה ולצורך בשיקום כמו גם להמלצתו העונשית להשית על הנאשם עונש מוחשי והרתעתי. מן האמור עולה כי יש מקום לתת ביטוי בענישה לשיקולי ההרתעה - הן של הנאשם והן של הרבים, הראוי לגזרה זו של עבירות.

מתן ביטוי לשיקולי ההרתעה צריך להוביל, ככלל, גם לשלילת רישיון הנהיגה בפועל ממי שעבר עבירת נשק עת נהג ברכב. על הנאשם ואחרים שכמותו לדעת כי החזקת נשק תוך כדי נהיגה ברכב מצדיקה את שלילת הרישיון שהחברה נותנת לאזרח לנהוג ברכב.

ניצול הרישיון לנהוג ברכב לצורך ביצוע עבירות נשק מעצים את הסיכון הנשקף לחברה כתוצאה מהחזקת הנשק ופוגע ביכולת של גורמי אכיפת החוק לסכל את עבירות הנשק ולהתמודד עם התופעה, מה שמצדיק כאמור את שלילת היכולת לעשות כן, היינו את שלילת הרישיון לנהוג. גישה שכזו מוצדקת ביתר שאת נוכח התפשטות תופעת עבירות הנשק בכלל ובמגזר הערבי בפרט בשנים האחרונות.

בשולי גזר הדין מוצא אני להעיר כי יש מקום לדחות טענת ב"כ הנאשם בדבר עמדה עקרונית שלילית של שירות המבחן לעניין אפשרות שילוב נאשמים דוברי השפה הערבית בהליכי טיפול. טענה זו נטענה ללא הצגת תשתית עובדתית מתאימה, מה עוד שבתיקים רבים נחשף מותב זה למאמצים משמעותיים וכנים שמשקיע שירות המבחן בשילוב נאשמים בכלל ונאשמים דוברי השפה הערבית בפרט בהליכי טיפול.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל החל מיום המעצר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.2022.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים החל מיום שחרורו מן המאסר. תקופת פסילה זו תהיה במצטבר לכל תקופת פסילה אחרת שקיימת בעניינו של הנאשם, אם קיימת. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט או למלא תצהיר מתאים לצורך תחילת מניין תקופת הפסילה.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים- הנשק והמחסנית, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

**ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10 נובמבר 2021, במעמד
הצדדים.**